

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Позив на претплату

Београдске Општинске Новине почеле су да у сваком другом броју доносе, као додатак од једног штампаног табака, а у формату обичне осмине, збирку свих закона, уредаба, правила, расписа и наредба, који се односе на све гране општинских послова, а специјално општине београдске. На овај начин претплатници ће имати на концу сваке године 26 штампаних табака, који ће се моћи уједно повезати и представљати зборник општине београдске. За овакав зборник израдиће се и нарочити исцрпан регистар, који ће олакшати руковање са њим, а сем тога све одредбе, које регулишу исте или сличне односе биће примедбама у тексту повезане, те се на тај начин неће моћи губити из вида приликом њихове примене.

Од колике ће користи бити ова новина, лако је увидети, кад се зна, да постоји маса закона и правила, који су несређени и услед доцнијих допуњавања и измењивања постали апсолутно неупотребљиви, а много их има, који нису ни одштампавани. Најзад од овако сређевог и скупљеног материјала моћиће се лакше прибирати грађа за израду пројеката нових закона, који ће се подешавати новим потребама и радовима, који предстоје београдској и већим општинама у Србији.

Пошто је цена општинским новинама врло мала, 6 динара годишње, ми мислимо, да ће сви они, који се интересују општин-

ским стварима и имају послова са општином, а нарочито правници, адвокати, општински писари и чиновници похитати, да се на ове новине претплате, јер ће неосетно доћи до збирке закона, којима ће моћи лако руковати и увек се тачно и брзо о свакој ствари оријентовати.

Претплату треба слати уреднику г. Воји Милошевићу кмету; а још лакше је претплатити се код поште.

СРПСКОМ НАРОДУ

Од како је на далеком Истоку велика и моћна Русија изазвана ушла у рат, који је на се привукао најживљу пажњу целога света, у свему Словенству силно се заталасало осећање братске узајамности и у необичној снази појавише се симпатије за велики руски народ. Русија, заштитница Словена, јемство и одбрана велике словенске идеје, одједном је обасута изјавама братске љубави и борба коју она води за цивилизацију и просвећеност, постала је заједничко словенско дело.

Српски народ никад не заборављајући колико му је Русија моћно помогла у најтежим приликама за њега, сећајући се увек са дубоком захвалношћу прошлости у којој је Русија помогла да се положи основи самосталности и слободи Србије, од првих дана руско-јапанске војне једнодушно је и међу првим словенским народима манифестовао своју чисту и несебичну оданост Беломе Цару и великом братском руском народу. Ми Срби, колико нас је год, свом душом својом стали смо уз своју вековну заштитницу. Дајемо јој то, што је у нама најчистије и најлепше, жалећи што нас судбина није омогућила да јој и на други начин покажемо, колико је велика братска љубав наша.

Русија је силна и непобедна и сама себи довољна. Њој су драге наше симпатије и помоћ наша потребна јој је само као живи доказ нераздрожних веза, које везују два братска народа као нова манифестација несаломљиве словенске заједнице. Уз то је та помоћ, ма колика да је израз најискренијих жеља свега народа нашега. Охрабрени расположењем

које у Русији влада према тако видно посведоченој љубави народа српског и изазвати жељама, које се свуда у народу нашем опажају, потписани су примили на себе дужност да између многобројних српских синова, који су изјавили жељу да се драговољно боре за част и славу Русије и идеју словенске солидарности одаберу и организују један добровољачки одред, који ће у руској војсци претстављати братску љубав Срба.

Са дубоким уверењем, да ће његови трудови бити крунисани успехом, да његове мисли и осећаје дели васколики српски народ, одбор руско-српског братства овим апелом обраћа се свој браћи Србима и позива их на упис у добровољачки кор. Сви они, који су раније изјавили жељу да као добровољци пођу у руску војску и сви они који сад то желе нека се јаве одбору. Све појединости и услове, које је потребно испунити, одбор ће накнадно објавити.

8. марта 1904 год.

у Београду

Председник

Одбора руско-српског братства

Генерал *Мих. Срећковић*

потпредседник

Протојереј *Милан Бурић*

нар. посланик

Секретар

Мих. Бурић трг.

чланови: *Аца Борисављевић* Државни Саветник, *Борђе А. Генчић* нар. посланик, *Јаша Продановић* нар. посланик, *Љубомир Живковић* нар. посланик, *Милан Богћевић* Државни Саветник, *Милан Павловић* трг, *Мих. Ранковић* нар. посланик, *Никола П. Николић* потпредседник народне скупштине, *Ст. Д. Рибарац* нар. посланик.

Рад одбора општинског

РЕДОВНИ САСТАНАК.

2 марта 1904 год.

УТОРАК

Председавао председник беог. општине г. Коста Д. Главинић, од одборника били: г. г. Бока Димитријевић, Давид Симић, Илија Илић, Живан Бугарчић, Мих. Милићевић, Јов. С. Цетковић, Мил. Лазаревић, Антоније Јовановић, Велислав Вуловић, Др. М. Смиланић, Сава Костантиновић, Раденко Драговић, Тодор Пејчић, Урош Благојевић, Милан Марковић, Јован Станковић, Стеван Максимовић, Др. Марко Јеко, Др. Милан Радовановић, Др. Е. Михел, Милош Х. Поповић,

Деловођа Ђ. Ј. Јанковић

(Свршетак)

Толико ако се узме да за сада сем чл. 95 зак. о општинама од 5. Јуна 1903 г. не постоји никакав други законски пропис који се односи на регулисање питања

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

о томе, ко је дужан да се стара о безбедности лица и имања у општини и да за то даје средства.

Ако пак Господин Министар оснива своју примедбу односно ноћних стражара на Височајшем решењу од 28. децембра 1861 г. ВН. 2553, које је по мишљењу општ. одбора укинута поменути чланом закона о општинама онда је та његова примедба такође неоснована. А да је она доиста неоснована доказ је сам § 1 тога решења који гласи: „Ако би која општина у интересу свога спокојства, веће и боље сигурности личности и имања *стела* и *могла* новчана средства полицајној власти на расположење ставити, да ова место до сад *убицајеног* начина држања ноћни стража, такове образује, ту ће полицајна власт ноћне стражаре узети који ће под њеним непосредним налозима стајати и њој за сваку неуредност одговарати“.

Речи „*стела*“ и „*могла*“ употребљене у напред цитираном § поменутог решења имају значај, да се општинама оставља на оцену хоће ли и могу ли да дају средства о којима је реч.

Одбор београдске општине као законити представник исте и ако свестан, да општина београдска није ни по коме закону дужна да даје Управи Београда никаква средства за старање о безбедности лица и имања у Београду ипак је руковођен извесним обзирима у општ. буџет за 1904 г. ставио на ноћне стражаре издатак од 100000 динара а поред тога допустио, да се за становање ноћних стражара употреби и даље једна општ. кућа.

Тим својим поступком одбор београдске општине сматра да је учинио у име београдске општине ма да и противно закону много на олакшицу државног буџета. Па и кад би се узело да поменуто Височајше решење има још силу закона и у том случају одбор сматра да је општина београдска са стављеним сумама на ноћне стражаре учинила све шта је могла и да Господин Министар није овлашћен ниједним законским прописом да цени шта општина београдска може да да на ноћне стражаре ако поменуто Височајше решење постоји; већ да је једини фактор који је за то надлежан законити представник општине а то је одбор општински.

То је смисао § 1. поменутог решења и свако тражење надзорне власти над београдском општином да ова чини већи издатак на ноћне стражаре од издатка који је њен законити представник одбор општински определио без основа је и ослонца у закону.

VII.

По прочитању предлога Управе општинске трошарине АБр. 9917., да се укине слободан улаз у варош кола Београђана, којима се служе излазећи на своја имања ван трошаринског реона, као и по прочитању осталих акта која се на овај предмет односе, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се у будуће не наплаћује трошаринска колска такса само при улазу у варош на кола оних грађана београдских који се искључиво баве земљорадњом и која кола искључиво употребљавају за свршавање својих послова а на име: за пренос пољопривредних справа, износ ђубрета, донешење пољских производа са својих имања ван трошар. рео-

на а да се на сва остала кола наплаћује прописана такса свакоме изузев оних који су од плаћања трошаринске таксе изузети.

У место прописане таксе лица која се овим решењем од плаћања исте ослобођавају предаваће трошаринским органима карте које ће им Управа општ. трошарине за ту цел издати уз накнаду вредности израде истих а пошто поднесу уверење општ. суда да се искључиво баве земљорадњом.

VIII.

По прочитању акта Михаила Јовичића и Сина АН^б 1722 којим моле да плаћају општини 220 дин. годишње за употребу земљишта на винарској пијаци на коме су раније подигли магацин за смештај вина као и по прочитању мишљења Управе општинске трошарине по истом предмету, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се молиоцима допусти да у овом магацину држе своје вино док општ. суд друкчије не нареди а да плаћају Управи општинске трошарине месечно десет пара дин. од сто килограма дакле половину лежарине, прописане за смештај пића у трошаринским магацинима.

IX.

По прочитању извештаја економног одељења АБр. 1952 о држаној лиценци за издавање под закуп два општинска кијоска у парку на Калимегдану, — одбор је решио:

Да се оба општинска кијоска у парку на Калимегдану изладу под закуп за време од 1. априла ове год. па до 1 априла 1905 год. досадашњем закупцу истих Радовану Анђелићу, хотелијеру оvd., као понуђачу највеће цене, за годишњу закупну цену од 425.05 динара а под прописаним условима у акту АБр. 1189.

РЕДОВНИ САСТАНАК

5 марта 1904 год.

ПЕТАК

Председавао председник београдске општине, г. Коста Главинић; од одборника били су: г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Ђока Димитријевић, Давид Симић, Илија Илић, Живан Бугарчић, Мих. Милићевић, Милош Х. Поповић, Милан Лазаревић, Антоније Јовановић, Соломон Азриел, Раденко Драговић, Тодор Пејчић, Марко С. Петронијевић, Петар Т. Милић, Урош Благојевић, Милан Марковић, Евгеније Чоловић, Стеван Максимовић, Др. Марко Леко, Ј. С. Петковић, Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 2. ов. месеца.

Одборник г. Живан Бугарчић тражи да се у решењу донетом у одборској седници од 2. ов. месеца, којим се ослобођавају од плаћања трошаринске таксе само кола оних грађана који се искључиво баве земљорадњом и која кола употребљавају на вршење својих земљорадничких послова, предвиди и то, да ће се само она кола ослободити плаћања колске таксе која излазе на трошаринске станице дунавску и на цариградском друму, пошто само на тим странама имају имања који се баве земљорадњом. Ово је потребно зато да би се спречиле злоупотребе са картама за бесплатан улаз кола, које ће добијати они који се ослобођају плаћања таксе. Јер би на пр. онај који има таку карту могао је дати другоме који се не бави земљорадњом. И кад се зна да они који се бави земљорадњом имају имања само са дунавске стране и цариградског друма, треба решењу додати да се само она кола ослобођају таксе која излазе на вишњичку троша-

ринску станицу и на станицу на цариградском друму.

Одборник г. Милош Х. Поповић слаже се са одборником г. Бугарчићем.

Одборник г. Стеван Максимовић, наводи, да је излишно стављати у решењу да ће се само она кола ослобођавати која излазе ван реона на станице вишњичку и ону на крагујевачком друму кад је изрично речено да се ослобођају плаћања колске таксе само земљорадници. А да се не дешавају злоупотребе на то има да пази општински суд кад издаје карте за бесплатан улаз кола и трошарински органи, кад кола улазе у реон.

Одборник г. Урош Благојевић, наводи, да одбор није хтео да ослободи плаћања ове таксе само палидулице, већ и све друге који се баве земљорадњом.

По саслушању свега овога, — одбор је примио:

Прочитани записник без измена.

II.

Одборник г. Антоније Јовановић наводи, да је одбор ослобођајући од плаћања колске трошаринске таксе само земљораднике изгубио из вида један ред грађана који би такође требало ослободити. То су они грађани који се у виду сталног занимања баве изношењем ђубрета из вароши. Сви који се баве овим послом сиромашни су људи, и кад би морали плаћати за свака кола ђубрета која из вароши изнесу по 20 пара дин. морали би пропасти. С тога предлаже, да се и они ослободе плаћања колске таксе. По саслушању тога, а после кратког обавештавања, одбор је решио:

Да се у будуће не наплаћује трошаринска колска такса при улазу у варош и на кола оних београдских грађана који се у виду сталног занимања баве изношењем ђубрета из вароши, а која кола исти грађани употребљавају искључиво и једино за изношење ђубрета.

Ослобођење од плаћања колске таксе и ових вршиће се на начин прописан одборским решењем од 2. ов. м. АБр. 9917.

III.

Одборник г. Марко Петронијевић пита председништво: зашто је празан месарски дућан на Краљевом тргу бр. 7. и што се не издаје под закуп?

Председник објашњава да је тај дућан у прошлој одборској седници издат под закуп, само се закупца још није уселио.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Петронијевића и председника општине.

IV.

Одборник г. Тома Цинцар. Јанковић пита председништво: је ли приведено крају питање од одашиљања лекара у Русију?

Председник одговара, да је писао царском посланству овде и молио за дејство да руска влада прими лекара кога је општински одбор изабрао.

Одговор од посланства још није дошао.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању:

Ове изјаве одборника г. Цинцар Јанковића и председника општине.

V.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић тражи, да се одреди једна комисија, која ће извршити преглед свих станова у Београду и који нађе да је влажан и за становање нездрав, да предложи да се у њему забрани становање.

Председник објашњава да је већ наређено прегледање станова и да ће се по извршеном прегледу поднети извештај одбору.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању:

Ову представку одборника г. Цинцар Јанковића и саопштење председника општине.

VI.

По прочитању акта одељака управе Београда и иследног судије првостеп. суда за варош Београд АБр. 2122, 2123, 2124, 2132, 2138, 2151 и 2190, којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да су доброг владања и доброг имовног стања: Данило Бранковић, шпедитер, Драгиша Радовић, позлатар, Јаков Манојловић и Нети Мунк, трговци. Да је доброг владања а сиротног имовног стања Никола Томић, продавац новина; да су му непознати: Драгутин Јовановић, браварски раденик, Јоца Сакошанин, коцкар, Тефик Аметовић, бив. чинов. железн. дирекције и Алекса Павловић зидарски помоћник.

VII.

По прочитању акта Господина Министра Унутрашњих Дела од 3 марта тек. год. ПБр. 6489, заведен у суду под А№ 2207, а по довољном обавештавању одбор је:

Примио к знању овај акт Господина Министра Унутрашњих Дела.

VIII.

Председник извештава одбор да је на дневном реду решење о усвајању у начелу генералног пројекта за измену регулационог плана за дунавски крај. Излаже потребу која је изазвала измену овога плана и шта је све по том предмету рађено. Моли г. г. одборнике да разгледају претходно пројектоване измене и првобитни план.

Пошто су г. г. одборници разгледали и нов план и стари, председник моли одбор да реши ово питање у начелу.

Одборник г. Милан Марковић примећује, да у седници нема ни једног одборника инжињера чије је присуство при решавању ове ствари потребно.

Одборник г. Раденко Драговић такође вели да пада у очи што г. г. одборници инжињери нису у седницу баш сад, кад њихова реч као стручњака у овом предмету треба да се чује.

Одборник г. Милош Х. Поповић наводи, да код нас ништа није стално па ни планови за регулацију. Наводи даље штете, које трпе грађани услед овако честог мењања регулационих планова и с тога мисли, да би одбор пре но што приступи решењу ове ствари требало добро да размисли. Нарочито треба да чује мишљење и одборника инжињера, јер као што је сазнао, инжињерско удружење није пристало на ову измену. С тога моли председника да га обавести јели то и у колико истина или ако није да ли је било и одвојеног мишљења у инжињерском удружењу поводом ових измена.

Председник објашњава да не стоји то, да инжињерско удружење није примило овај пројекат за измену регулационог плана за дунавски крај, а за то је доказ акт који је удружење упутило председнику општине заједно са извештајем нарочито изабране комисије за преглед пројекта који је израдило грађевинско одељење. Да ли је било одвојеног мишљења, то је без икакве важности.

Даље, наводи да је збиља незгодно што г. г. инжињери нису у седници али су већина од њих ипак дали свој пристанак на овај план као чланови инжињерског удружења и комисије за ревизију регулац. плана, те само због тога не треба одлагати ову ствар која

је врло хитна. Преимућства овог новог плана над старим су очигледна како са гледишта естетике тако и економије, јер док је овај рађен без икаквог обзира на стварни распоред улица тако да би извођење регулације по њему било врло скупо или готово онемогућено дотле је у овом другом вођено и о томе рачуна, тако да ће извођење регулације по њему бити много јефтиније и остварљивије.

Одборник г. Урош Благојевић вели, да треба одмах решити ово питање, јер треба дати могућности оним грађанима који чекају регулацију да могу уживати своја имања. Назад, треба имати на уму, да овај пројекат има да се прегледа још и у Министарству Грађевина, и ако не буде добар, Министарство ће га изменити.

Одборник г. Евгеније Чоловић такође вели да треба решити сад ту ствар јер се даље не може одлагати. И он замера што нема у седници одборника инжињера.

Одборник г. Марко Леко вели такође да не треба одлагати решење овога питања једно с тога што су инжињери који су у одбору већ једном дали пристанак за овај пројекат у инжињерском удружењу, и какве ће бити користи отуд што ће то и усмено у одбору рећи, а друго и с тога што ако је који од њих противан овој измени може упозорити Министра Грађевина пред кога ће овај пројекат отићи, на грешке у томе пројекту.

Одборник г. Давид Симић вели да ова ствар збиља не треба да се одуговлачи, али најзад како је и сувише важна неће бити штете ако се остави још за који дан. За то време може се овај пројекат изложити у једном општинском одељењу и ко од г. г. одборнике хоће може да га прегледа па да добије потребна обавештења о њему.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић и ако налази да је овај нови пројекат бољи од старог ипак се слаже са одборником г. Симићем, да се решавање о овом предмету одложи до прве идуже седнице а зато време изложи план у канц. грађ. одељења, да би га г. г. одборници могли разгледати.

Одборник г. Марко Леко вели, да одбор треба да се држи извесног правила у своме раду. Кад он из своје средине избере један ужи одбор од стручњака, да проучи једно питање, онда треба у том одбору да има пуно поверење.

Одборници г. г. Раденко Драговић и Соломон Азриел излазе из седнице.

Одборник г. Тома Цинцар Јанковић тражи да се опомену одборници г. г. Драговић и Азриел, да не напуштају седницу и онемогућавају да се донесе никаква одлука.

Председник констатује, да се не може донети никаква одлука по овој ствари пошто одласком одборника г. Раденка Драговића и Соломона Азриела, нема довољан број одборника за решавање.

РЕДОВНИ САСТАНАК

9. марта 1904. год.

УТОРАК

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Главинић, од одборника били: г. г. Милош Х. Поповић, Сава Раденковић, Милош С. Милошевић, Иван Трпковић, Трајко Стојковић, Јован С. Петковић, Мих. Милићевић, Живан Бугарчић, Радисав Јовановић, — Ресавац, Давид Симић, Ђока Димитријевић, Тома Цинцар-Јанковић, Велислав Вуловић, Тодор Ђурић, Др. Манојло Смиљанић, Соломон Азриел, Сава Константиновић, Раденко Драговић, Марко Петровић, Тодор Пејчић, Урош Благојевић, Милан Марковић, Јован Станковић, Стеван Максимовић, Никола Стаменковић, Др. Марко Леко, Др. Едуард Михел, Младен Тодоровић, Петар Т. Милић, Деловођ, Борђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 5 ов. мес. и примљен без измена.

II.

По прочитању акта кварта палилулског и Министарства иностраних дела А.М. 2222 и 2254, којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и сиротног имовног стања Владислав Каћански новинар; да му је непозната Јелена Савићка учитељица у пензији.

III.

По прочитању акта кварта палилулског А.№ 2234, којим тражи од општинског суда уверење, устројено по пропису тачке 11. правила Господина Министра правде придодатих код § 471. грађ. суд. пост. о томе: да ли Јован Стефановић, баштован олд. има још и колико непокретног имања сем имања његове пок. жене продатог јавном лицитацијом на дан 12 Априла 1901 год. — одбор је решио:

Да кмет г. Михаило Ерковић и одборници г. г. Јован Петковић, Живан Бугарчић и Милош Х. Поповић извиде има ли поменуто лице или не још какво непокретно имање сем имања његове пок. жене у смислу наведеног законског прописа.

IV.

По прочитању акта Управе Београда А.М. 2244 по молби Николе М. Вукотића, бив. поручника у црногорској стајајој војсци због пријема у поданство, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

V.

По прочитању акта Господина Министра Унутрашњих Дела АБр. 2257, којим извештава суд, да је Државни Савет поништио његово решење којим је задржао од извршења одлуке одбора општинског од 26., 29. и 31. јануара ов. год. о установи стручнога одбора, те су према томе исте одлуке одбора постале изврним, — одбор је:

Примио к знању овај акт Господина Министра Унутрашњих Дела.

VI.

По прочитању извештаја одборске комисије за преглед општинских рачуна за 1903 годину АБр. 2308., — одбор је решио:

Да се овај извештај одборске комисије за преглед општинских рачуна за 1903 годину прими; и да се општински рачуни за 1903 годину приме као исправни.

VII.

По прочитању мишљења комисије за ревизију регулационог плана ГБр. 4891. о измени регулационог плана за дунавски крај, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се ово мишљење комисије за ревизију регулационог плана усвоји и да се предложена измена регулације дунавског краја у начелу прими.

VIII.

На предлог одборника г. Соломона Азриела, а по довољном обавештавању одбор је решио:

Да општински суд нареди грађевинском одељењу да изради студију и за измену регулационог плана за дунавски крај до Кнез Михајловог Вена и Дубровачке улице.

IX.

Прочитана је молба грађана Савинца и Новог Селишта АБр. 1951 као и резолуције истих донесене на збору од 15 фебруара тек. год.

Председник наводи, да он не може да при- ми оваку оптужбу општинске управе каква је у резолуцији од стране грађана Савинца бар за данашњу управу. Захтев њихов да им општински одбор да или задовољење или решење по њиховој представци да 15. ов. мес. не може никако бити оправдан кад се има на уму, да је питање о варошком реону једно од најтежих текућих питања у београдској општини, и оно се не да решити за неколико дана. Треба имати на уму, да су ово питање створили и сами грађани, који су и поред забране законске подизали зграде ван реона; и сама државна власт која у место да врши дужност коју јој закон налаже, гледала је кроз прсте сопственицима који су подизали зграде ван реона — те се на тај начин створило једно тешко питање за општину: а на име како треба да се реши питање о рејону на најповољнији начин како по саму варош тако и по грађане ван рејона.

Одборник г. Младен Тодоровић наводи, да становници Савинца имају разлога што веле, да су општинске управе кроз више година ишле на упропашћење читавог овог краја. 1885 године донесен је закон о местима по коме се је поред осталог имао утврдити рејон сваке вароши. 1890 године утврђен је рејон вароши Београда. Разлог доношењу овога закона био је тај, што се увидело, да ће се услед тога, што је Енглез Макензије испарцелисао земљиште на Врачару које је купио од Симића простор на коме је Београд много проширити. Тадања општинска управа придржавајући се закона о местима а на основу утврђеног рејона забрањивала је да се ван реона подижу друге зграде сем летњиковца. Али је за тим 1892 год. наступила позната политичка теревенка. Тадашњој влади а и општинској управи ишло је у рачун, да за извесан већи број гласова гледа кроз прете појединим сопственицима који су подизали грађевине ван реона. То се продужило и даље до скоро. На тај су се начин подизале ван реона чак и кафане. Дакле, несавесност државних власти и општинских учинила је те су се подигле многе зграде, ван утврђеног варошког реона, подигла се читава једна варош чији становници плаћају и сnose све терете које и они у реону, а немају ни осветљења ни кандрме ни воде. И зар онда немају право да се љуте на општинске управе и да кажу како општина иде на упропашћење тог краја.

Одборник г. Тодор Бурић вели, да је право да се грађанима Савинца да задовољење; они сnose све терете општинске, као и остали грађани а не уживају она права која они уживају. Не може се рећи да су само они криви, што су подизали куће ван реона, јер је крива и власт која им је то дозвољавала. Ако је општини стало до тога да их задржи као своје грађане треба да их прими у реон; ако то неће онда да помакне трошаринске карауле на садашњу реонску линију. Једно од овога двога мора се учинити.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић наводи да је проширење Савинца дошло као природна последица све већег рашћења становника у Београду. Сиромашнији људи куповали су земљишта ван реона која су много јефтинија од оних у вароши и тамо подизали себи куће. Да је дунавски крај био уређен, не би се Београд ширио на Савинцу. Међу тим при увођењу трошарине општина је истакла трошаринске карауле ван реонске линије да би имала што

већих прихода и тиме је учинила неправду становништву ван реона.

Због тога, што им је учинила ову неправду општина је гледала кроз прете, кад су ови подизали грађевине ван реона; то исто је радила и државна власт. Сад је збиља тешко наћи правилно решење тога питања. Незгодно ја примити их у реон, а није право, да се оставе и даље да сnose све терете општинске а за то не добијају никакве накнаде. Свакако да ће се морати тако решити да се приме у реон. Но како је ово питање и тешко и важно налази, да га треба претрести у више седница, да би се дошло до правилног решења.

Одборник г. Урош Благојевић налази, да је у представи грађана Савинца неумесно, што стављају општини неки ултиматум и криве само општину. Међу тим, криви су и они, по мало општина, а највише државна власт, која је гледала кроз прете кад су се подизале зграде ван реона, што по закону није смела да чини. Најзад треба оставити на страну то питање ко је крив, већ приступити важнијем: како ће се најбоље решити ово питање савиначко. Налази, да би било најпростије решити то питање тим, што би се трошаринске карауле помакле на реонску линију, као што траже и сами Савинчани; али то би баш за њихова имања било штетно јер би им цена опала. Вели да треба решење овога предмета одложити, па да и општински суд да своју реч по њему.

Одборник г. Милош Х. Поповић, вели да се ово питање сад не може решити, већ га треба одложити; а сад да се изабере једна комисија, која ће приступити његову проучењу, и предложити одбору начин на који ће се најбоље решити.

Председник излаже понова све чињенице које су ово питање учиниле овако тешким. Даље наводи, да је општински суд на решењу овога питања већ нешто радио.

О развоју питања о утврђењу рејонских граница Београда поднео је општинском суду још у месецу септембру пр. године кмет г. Михаило Марјановић један врло опширан реферат. Али услед промене у општ. одбору а како је по том наступило претресање општ. буџета и других не мање важних предмета општ. суд није могао раније то питање изнети пред општ. одбор. Кад већ пред општ. судом и одбором постоји овај опширан реферат налази и сам да треба да се изабере нарочита комисија из одборске средине, која ће ово питање проучити и изјавити своје мишљење како се исто има најразумније решити. Наравно питање је врло важно и не може се одмах решити.

По саслушању свега овога одбор је решио:

Да комисија у коју да уђу одборници т. г. Никола Стаменковић, Давид Симић, Велислав Вуловић, Др. Едуард Михел, Раденко Драговић, Сава Раденковић, Тома Цинцар-Јанковић, Соломон Азриел и Живан Бугарчић приступи проучењу реонског питања што пре и учини одбору предлог за решење истог.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Зборник Општине Београдске. Уз данашњи број Београдских Општинских Новина почео је у додатку излазити *Зборник закона и правила*, који се одnose на општинске послове. Овај зборник почиње са законом о општинама, који ће

се свршити у трећем табаку. После њега излазиће остали закони и правила, који ће, по могућству, бити сређивани и подвајани у групе, према сличности њихове садржине.

Сваки овакав додатак нумерисан је и има 16 страна, зато га треба одвојити од новина и чувати, како би се на крају године могао повезати у књигу, која ће представљати зборник, са нарочито удешеним регистром.

Ке и пристаниште у Београду. Комисија за израду детаљног програма за пројекат кеја и пристаништа у Београду, коју је Г. Министар Грађевина у прошлој години одредио био, поднела му је свој извештај по том питању концем пр. год. Како је исти, по важности предмета, од интереса и за све грађанство, то ћемо га и ми од идућег броја почети у општ. новинама доносити.

Бара Венеција. Онај ненасути део Баре Венеције између железничке станице и сарајевске улице почео се је насипати. Има изгледа, да ће се још ове године поунити цео онај простор на овом делу баре, у који се разлива нечистоћа из уличних канала, те се она више ту неће моћи задржавати, већ ће се спроводити кроз железнички канал у Саву.

Параносов Хан. Параносов Хан, који је општина откупила, порушиће се још овог пролећа, колико буде потребно ради просецања и спајања Моравске и Савске улице, које су сада спојене у нову Карађорђеву улицу. Овим просецањем много ће се олакшати саобраћају и улепшању престонице.

Захвалност. У идућем броју донећемо изјаву захвалности Њ. В. руског Цара, упућену одбору општ. београдске, преко овд. руског посланства, на понуду, да општина Београдска пошаље на бојно поље на Далеком Истоку хирурга Др. Мих. Петковића, санитет. мајора, о трошку општ. београдске.

ЗВАНИЧНЕ ОБЈАВЕ И НАРЕДБЕ

Објава.

На дан 6 Априла тек. год. од 2 до 5 часова по подне, Суд општине београдске продаваће путем јавне усмене лицитације, празан плац регулационог фонда, постојећи у Ратарској улици под Бр 4.

Лицитација ова држаће се пред официјерском кафаном у улици где и плац постоји.

Кауција се полаже при лицитацији у 300 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења Суда општинског сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од Суда општине београдске 13 Марта 1904 год. АБр. 2376, у Београду.